

ΑΙΤΗΜΑ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΒΕΡΙΑΣΝΟΜΟΥ ΗΜΑΘΙΑΣ

Θεσσαλονίκη 13/02/2020

Με το κείμενο αυτό διατυπώνονται οι απόψεις και οι παρατηρήσεις μας που αναλύονται παρακάτω και ζητούμε την κατάργηση αυτών με νομοθετική ρύθμιση/τροποποίηση.

Σας υποβάλλουμε υπόμνημα του Σωματίου «Πανελλήνια Συντονιστική Επιτροπή Επαναπατριζόμενων, Ελλήνων – Ποντίων» με πρόεδρο τον κ. Ιωσηφίδη Αλέξανδρο, αναφορικά με τις εφαρμογές της διάταξης της παρ. 2 του αρ. 7 του Ν. 4387/2016 (ΦΕΚ Α 85 12.5.2016.)

Επειδή θεωρούμε τον συγκεκριμένο νόμο προδήλως, αντισυνταγματικό και εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις σε βάρος των ομογενών και των παλιννοστούντων Ελλήνων, καθώς οι προϋποθέσεις της ένταξης σε αυτόν απαιτούν 40 χρόνια μόνιμης και νόμιμης διαμονής στην Ελλάδα πριν από την αίτηση συνταξιοδότησης για τη χορήγηση σύνταξης (για την πλήρη εθνική σύνταξη του ποσού των 384 ευρώ).

Η εφαρμογή του νόμου αυτού προκαλεί σήμερα μεγάλο πρόβλημα στους ομογενείς Έλληνες κυρίως από τα πρώην κράτη της Σοβιετικής Ένωσης, καθώς το μεγάλο ρεύμα παλιννόστησης των ομογενών από τα συγκεκριμένα κράτη ξεκίνησε από το έτος 1990 και δεν είναι δυνατόν να έχουν συμπληρωθεί τα 40 έτη που προαπαιτεί ο νόμος. Επίσης, δεν δίνεται το δικαίωμα για την εξαγορά ενσήμων (αναγνώριση χρόνου ασφάλισης).

Ως εκ τούτου, διακόπηκαν πολλές από τις καταβαλλόμενες συντάξεις (επίδομα ανασφάλιστου υπερήλικα) των ομογενών που χορηγούντο από τον τ. Ο.Γ.Α. (Ο.Π.Ε.Κ.Α.), ενώ πολλοί ακόμη ομογενείς θα χρειαστεί

να περιμένουν επί πολλά έτη για την χορήγηση σύνταξης σε αυτούς.). Στην πράξη ο νόμος αυτός με την προϋπόθεση των 40 ετών, αποκλείει κυρίως τους ομογενείς της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, και τούτο διότι, οι Έλληνες του εξωτερικού (εκτός τους ομογενείς της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και τους ομογενείς από την Αλβανία), όπως της Γερμανίας, της Αυστραλίας αλλά και των υπόλοιπων χωρών και κυρίως των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (είτε λόγω των κανόνων του Ευρωπαϊκού δικαίου είτε λόγω διμερών σχέσεων), λαμβάνουν και δεύτερη σύνταξη με συνέπεια να έχουν ένα εισόδημα ως πόρο επιβίωσης τους. Αντιθέτως, εμείς, ελλείπει διμερών συμβάσεων με τις χώρες της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ., αφενός μεν δεν έχουμε κανένα εισόδημα από την εκεί παρασχεθείσα εργασία μας κι αφετέρου δεν μπορούμε να μεταφέρουμε και να χρησιμοποιήσουμε στην ημεδαπή τον χρόνο ασφάλισής μας στις χώρες της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ., διότι το κράτος δεν μερίμνησέ ποτέ για εμάς τους παλιννοστούντες Έλληνες της Πρώην Σοβιετικής Ένωσης να κάνει μία διμερή σχέση με την Ρωσία για να εξασφαλίσει και για εμάς μια δεύτερη σύνταξη.

Επιθυμούμε να μην γίνεται ο διαχωρισμός μας από τους Έλληνες που γεννηθήκαν στην Ελλάδα, ούτε ζητάμε ευνοϊκότερες διατάξεις.

Ζητάμε την ίση μεταχείριση και όχι την έμμεση εξαίρεσή μας από τα δίκαια της χώρας, διότι στην πράξη, ο συγκεκριμένος νόμος εξαιρεί τους ομογενείς της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και τους ομογενείς από την Αλβανία.

Οικονομικός προϋπολογισμός σε περίπτωση
εξαίρεσής μας από το νόμο

-270.000 Παλιννοστούντες Έλληνες της Πρώην Σοβιετικής Ένωσης
- το 1/5 ηλικιωμένοι σήμερα
-το ποσό που θα επιβαρυνθεί η χώρα αντιστοιχεί περίπου στα
2.500.000€ ή 3.000.000€ το χρόνο.

Αξιοσημείωτο ότι εμείς οι παλιννοστούντες Έλληνες πρέπει να εξαιρεθούμε της συγκεκριμένης ρύθμισης, διότι για εμάς συντρέχει,

μεταξύ άλλων, και μία ακόμη ειδοποιός διαφορά. Εμείς όλοι στερηθήκαμε τη πατρίδα μας χωρίς την θέλησή μας και χωρίς το δικαίωμα της επιλογής μας για το εάν θα μείνουμε στην χώρα μας ή όχι. Αναγκαστήκαμε μετά από διωγμό να εγκαταλείψουμε την πατρίδα μας και να εγκατασταθούμε στην Ρωσία, αφού η Ελλάδα δεν εξασφάλισε τους πολίτες της, όπως είχε υποχρέωση να κάνει βάσει του Συντάγματος. Εγκατασταθήκαμε στην Πρώην Σοβιετική Ένωση προσωρινά με προοπτική να επαναπατριστούμε άμεσα στην Ελλάδα με την μέριμνά της, διατηρώντας την ελληνική ιθαγένεια που είχαμε αποκτήσει από τις 23-07-1930 σύμφωνα με τις διατάξεις της Συμφωνίας της Άγκυρας.

Συνεπώς, ως Έλληνες πολίτες διωγμένοι και εγκατεστημένοι στην Ρωσία, εγκαταλειμμένοι από την χώρα μας την Ελλάδα και κυρίως εγκλωβισμένοι σε μια χώρα (Ρωσία) με καθεστώς, το οποίο απαγόρευε την έξοδο των κατοίκων της, δεν είχαμε τη δυνατότητα προγενέστερα να επιστρέψουμε στην Ελλάδα, έτσι ώστε σήμερα να ισχύει η παραπάνω διάταξη εξίσου και για εμάς όπως και για τους υπόλοιπους Έλληνες.

Με λίγα λόγια, η παραπάνω διάταξη είναι αντισυνταγματική και δεν πρέπει να εφαρμοστεί στην περίπτωση μας, διότι δεν είχαμε την επιλογή να βρισκόμαστε στην Ελλάδα και ήμασταν εγκλωβισμένοι σε ξένη χώρα παρά τη θέλησή μας.

Δηλαδή, τιμωρούμαστε σήμερα λόγω του εγκλωβισμού μας σε μία χώρα που ήταν η μοναδική που μας δέχτηκε μετά από την προσφυγή μας εξαιτίας της γενοκτονίας των Ποντίων από τους Τούρκους.

Επειδή παραβιάζονται οι διατάξεις των αρ. 4 παρ.1, 25 παρ. αρ. 1 και αρ. 22 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος.

Αναφερόμενοι σε όλα τα παραπάνω

Ζητούμε

Να γίνει εκδοθεί ψήφισμα για να τροποποιηθεί η παρ. 2 του αρ. 7 του νόμου 4387/2016 και να μην καθορίζεται η ένταξη του συνταξιούχου στην συνταξιοδότησης της εθνικής σύνταξης από τα έτη μόνιμης και

νόμιμης διαμονής του και να εξαφανιστεί ολοσχερώς η παράγραφος που προσδιορίζει την διάρκεια της μόνιμης διαμονής στην Ελλάδα για την εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 7 του Ν. 4387/2016

Ο Πρόεδρος

Ιωσηφίδης Αλέξανδρος

(Υπογραφή)